

Katedra animované tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské

Autor/ka práce: Adela Křižovenská

Název práce: Animátor a zvukár jako jeden tým

Posudek vedoucí/ho práce

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Eliška Děcká

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu	C
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce	B
Jazyková a stylistická úroveň práce	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přeжатé pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	A
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru	A
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	B

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Na této bakalářské práci oceňuji především její původnost a úzké propojení s autorskou praxí pisatelky. Na základě rozhovorů a v doplňkové formě i nějaké té odborné literatury se autorka snažila dát své přímé autorské zkušenosti z procesu spolupráce na zvukové složce animovaného filmu do širšího kontextu. Občas se jí to daří lépe (viz např. skvělé obrazové ukázky grafického znázornění hudby pro její nerealizovaný film 6 v kontextu inspirace podobného pracovního postupu u Jurije Norštejna), občas o něco hůře, když například nečerpá z dostatečně širše dostupných zdrojů informací.

Mám na mysli především velmi úzký výběr respondentů pro rozhovory, z nichž pak v práci cituje. Zatímco focus na jediného zvukaře, se kterým osobně pracovala na všech svých filmech, ještě jde nějakým způsobem vyargumentovat (i když jsem přesvědčena, že více rozhovorů s více zvukaři by práci

prospělo), výběr jen jediné animátorky (i když chápu praktičnost volby Michaely Pavlátové) je už trochu zmatečný. Minimálně vyslechnutí 2 dalších animátorů, kteří třeba tvoří v jiném žánru, technice či stylu, by určitě stálo za to.

Chápu ale, že tato práce vznikala ve spěchu ve stínu finalizace bakalářského filmu, a toto zúžení respondentů může být tedy jedním z důsledků tohoto časového presu.

Naštěstí to, co místy práce postrádá do své šíře, vynahrazuje autorka hloubkou ponoru do svých vlastních tvůrčích zkušeností a reflexí pracovního procesu po boku zvukaře. Výhodou také je, že co se zvukového hlediska týče, má za sebou autorka velmi různorodé filmy: film silně založený na ústřední písni (Kdo se se mnou zatočí), film stojící zcela na zvukové složce (bakalářský Doubt), nedokončený klasický narativní film (6). I z tohoto důvodu, a především pak díky schopnosti pisatelky detailně reflektovat prožitě (a následně všechny zkušenosti svazovat dohromady do jednoduchých forem doporučení), jsem přesvědčena, že tato práce může dobře posloužit jako praktický pomocník řadě začínajících studentů animace i studentů zvukové tvorby, kteří by uvažovali o práci na animovaném filmu.

Z těchto důvodů, i když jsem měla místy výhrady k (ne)uspořádanosti práce a (ne)šíři pramenů, navrhuji práci k jednoznačně k obhajobě s hodnocením B, a to především pro její původnost a otevřené (až intimní) nabídnutí vlastních zkušeností pro růst a inspiraci dalších animátorů a animátorek.

Otázka: Proč nebylo pro práci použito více respondentů?

Datum: 10. 9. 2022

Podpis: Eliška Děcká